

[Kirsten Jacobsen]

vilegier have, så ophæver vi realkreditloven, så kan I gå efter bank- og sparekasseloven. Det burde være et godt, sundt princip, som fru Pernille Sams så herefter kunne støtte sammen med Fremskridtspartiet. Men sådan har det ikke været, det er heller ikke det, fru Pernille Sams siger, og derfor er man nødt til at gå den anden vej. For Folketinget har blandet sig så meget, som Folketinget overhovedet kan, i det her område. Og lige så vel som vi andre skal overholde færdselsloven, skal kreditforeningerne overholde realkreditloven.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Fru Pernille Sams spørger, hvad der er skjult. Der er efterhånden ikke ret meget skjult. Det eneste, der i fru Pernille Sams' tale var skjult, var, at fru Pernille Sams ikke havde fulgt med, for ellers ville hun vide, at der er masser af mennesker, der simpelt hen ikke kan få lån.

Jeg har nævnt i dag, at Håndværksrådet gjorde opmærksom på – jeg har brevet, og fru Pernille Sams skal se det – at folk, der har både erhverv og bolig i huset, ikke kan få belånt deres bolig. Der er andre grupper, der får et lånetilbud, men de får det langt under den lånegrænse, som andre mennesker står med, og det vil vi ud af. Det skal være sådan, at beboere i dette land kan få belånt deres faste ejendom, som det er hensigten med realkreditloven. Det er det, det hele går ud på. Og når fru Pernille Sams siger, at det er kreditforeningernes sag, og at det skal vi ikke blande os i, så siger vi, at vi synes ikke, det er kreditforeningernes sag. Vi synes også, det er almindelige menneskers sag. Der vælger vi side. Fru Pernille Sams valgte en side, vi har valgt en anden side.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jamen jeg er da fuldstændig enig i, at kreditforeningerne skal overholde loven. Det kan der da slet ikke være nogen tvivl om, og det mener de jo i hvert fald også selv at de gør, og indtil nu er det jo i hvert fald ikke påvist, at de ikke gør det.

Fru Kirsten Jacobsen kom med en masse nye angreb, men svarede slet ikke på mit spørgsmål. Det står stadig væk hen i det uvisse,

hvordan i alverden det skulle føre til højere lån, at man nedsætter procenten.

Men under alle omstændigheder vil jeg gerne sige til SF's ordfører, at sådan som jeg hørte meldingen her, var det i virkeligheden nøjagtigt det samme, som jeg sagde i min ordførertale, nemlig at det ville være en meget stor forbedring for alle parter, hvis vi kunne få kreditforeningerne til i alle tilfælde at gå ind i en mere individuel vurdering også i landdistrikterne, hvor der i dag er en eller anden form for mistanke hos os alle sammen om, at der er nogle meget firkantede interne retningslinjer. Der er jeg helt enig i – og det sagde jeg også klart i min ordførertale – at det ville være meget positivt at komme ind i en dialog med dem om, at det går ikke. Men jeg synes bestemt heller ikke, at det i nogen af angrebene her i dag på nogen måde er påvist, at lovgivningen ikke bliver overholdt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Som jeg tidligere har sagt, findes der uendelig mange eksempler på det. Det kan vi godt tage op i Boligudvalget, for det findes i Boligudvalgets officielle bilag.

Men jeg vil gerne forklare fru Pernille Sams dette her. Det drejer sig jo om, at hvis man følger realkreditlovens ånd og giver lån mod pantsikkerhed i fast ejendom og ikke andet, så vil kreditforeningerne med deres forsigtighed – og den skal jeg ikke bebrejde dem – sige: Nej, vi vil ikke tilbyde 80; vi tilbyder 60, så er vi dækket ind. Men så er det, man siger, at når man har en låntager, som ellers er et godt papir, kan han på grund af supplerende sikkerhed, nemlig sikkerheden i sig selv og sin egen indtjening, alligevel få et tilbud på 80 pct.

Der er det, Fremskridtspartiet og SF mener, at man må prøve at sige til kreditforeningerne: Jamen så tilbyder vi jer noget supplerende sikkerhed, sådan at den fattige bliver lige så godt stillet som den rige, der kan tilbyde sig selv og sin egen indkomst.

Vi siger så: Lad os prøve at lade 60 pct. af den aktuelle, konkrete værdiansættelse gå efter murstenenes værdi; det, der ligger derfra og op til eventuelt 80, 78 eller 76 pct. – hvad instituttet nu fastsætter – kan man lade gå som 2. prioritet med en supplerende sikkerhed, eventuelt en personlig kreditvurdering. Hvis man ikke